

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ W CHĘCINACH**

z dnia ..... 2020 r.

w sprawie przekazania według właściwości skargi, w której toczy się postępowanie administracyjne, do właściwego organu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2020.713 t.j.) oraz art. 223, 228, 231, 234 pkt 1 oraz 236 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U.2020.256 t.j.) Rada Miejska w Chęcinach uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Po zapoznaniu się ze skargą Pani I. J.M. z dnia 08.05.2020 roku Rada Miejska w Chęcinach uznaje się za organ niewłaściwy i przekazuje przedmiotową skargę do właściwego organu celem rozpatrzenia w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego tj.: Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Kielcach.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miejskiej w Chęcinach do zawiadomienia skarżącej o przekazaniu skargi według właściwości.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

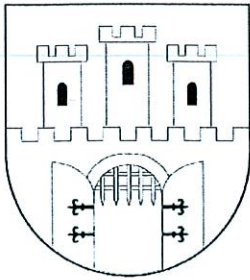
W dniu 08.05.2020 roku do Urzędu Gminy i Miasta w Chęcinach, , wpłynęła skarga Pani I. J. M. dotycząca wymiany uszkodzonej zasuwy wodociągowej znajdującej się w Chęcinach przy ulicy .....

W odpowiedzi na w/w pismo, pismem znak: OR-I.1510.1.2020.AN z dnia 13.08.2020 roku organ wykonawczy przekazał pismo dotyczące przedmiotowej skargi, w którym poinformował, że w toku postępowania wyjaśniającego, na podstawie informacji uzyskanych z Zakładu Gospodarki Komunalnej w Chęcinach ustalił, że w zakresie objętym przedmiotową skargą toczy się postępowanie administracyjne przed Powiatowym Inspektoratem Nadzoru Budowlanego w Kielcach (Znak: PINB.SI.510.20.2020.3.JB).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, że zasadnym jest przekazanie skargi do toczącego się postępowania administracyjnego przed **Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego w Kielcach** na podstawie obowiązujących przepisów prawa to jest art. 234 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U.2020.256 t.j.). Zasadą bowiem jest pierwszeństwo postępowania jurysdykcyjnego przed skargowym (vide: wyrok NSA z dnia 14 lipca 2017 roku, sygn. akt: II OSK 2427/16: *„Stosownie do przepisu art. 234 pkt 1 k.p.a. zamieszczonego w Dziale VIII - Skargi i wnioski, w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne, skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu.”*; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 10 stycznia 2017 roku, sygn. akt: I SA/Wr 1234/16: *„Treść art. 234 pkt 1 k.p.a. jest jednoznaczna. Powołany przepis stanowi, że w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu. Wskazana regulacja jest konsekwencją uniwersalnego charakteru skargi powszechnej i przyjęcia zasady pierwszeństwa postępowania jurysdykcyjnego przed skargowym.”*; Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Małopolskiego z dnia 25 maja 2015 roku, znak: WN-II.4131.1.14.2015, *„Postępowanie skargowe jest postępowaniem subsydiarnym w stosunku do postępowania administracyjnego, co oznacza, że o prowadzeniu postępowania skargowego, jako odrębnego postępowania, możemy mówić jedynie w przypadku, gdy sprawa, której skarga dotyczy, nie jest ani nie może być przedmiotem jurysdykcyjnego postępowania administracyjnego (wówczas skarga powinna być rozpatrywana w ramach tego postępowania przez organ je prowadzący, albo powinna być traktowana jako środek wszczynający takie postępowanie lub zmierzający do zmiany jego wyniku).”*).

W związku z powyższym Rada Miejska w Chęcinach stwierdza, że nie jest właściwa do merytorycznego rozpatrywania skargi i zobowiązana jest do przekazania jej według właściwości do wskazanego powyżej organu administracyjnego, przed którym toczy się postępowanie administracyjne.

W konsekwencji powyższego, zgodnie z art. 234 pkt 1 Kpa, stosownie do którego w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu, brak jest podstaw prawnych (brak właściwości) do rozpatrzenia skargi przez Radę Miejską w Chęcinach w ramach postępowania skargowego, w przypadku gdy sprawa jest załatwiana zgodnie z przepisami odrębnymi w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego – i należy przekazać skargę do właściwego organu celem rozpatrzenia w ramach postępowania administracyjnego to jest Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

GMINA I MIASTO CHEĆCINY

26-060 CHEĆCINY, PL. 2 CZERWCA 4

Tel: (041) 315 10 06; (041) 315 10 85

FAX: (041) 315 10 85

e-mail: gmina@checiny.pl

<http://www.checiny.pl>

Chęciny, dn. 13.08.2020 r.

OR-I.1510.1.2020.AN

Pan Tomasz Szczepanik
Przewodniczący Rady Miejskiej
w Chęcinach

W związku ze złożoną skargą na Zakład Gospodarki Komunalnej w Chęcinach przez Panią Iwonę Janowską- Molenda zamieszkałą ul. Małogoska 27, 26-060 Chęciny w przedmiocie wymiany uszkodzonej zasuwy wodociągowej znajdującej się w Chęcinach przy ulicy Małogoskiej na wysokości posesji nr 27, Urząd Gminy i Miasta w Chęcinach informuje, co następuje.

W dniu 08.05.2020 roku do Burmistrza Gminy i Miasta Chęciny wpłynęło pismo od Skarżącej zawierające między innymi skargę na ZGK w Chęcinach.

W toku postępowania wyjaśniającego, na podstawie informacji uzyskanych z Zakładu Gospodarki Komunalnej w Chęcinach ustalono, że w zakresie objętym przedmiotową skargą toczy się postępowanie administracyjne przed Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego w Kielcach (Znak: PINB.SI.510.20.2020.3.JB).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, że zasadnym jest przekazanie skargi do toczącego się postępowania administracyjnego przed **Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego w Kielcach** na podstawie obowiązujących przepisów prawa to jest art. 234 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U.2020.256 t.j.). Zasadą bowiem jest pierwszeństwo postępowania jurysdykcyjnego przed skargowym (vide: wyrok NSA z dnia 14 lipca 2017 roku, sygn. akt: II OSK 2427/16: „*Stosownie do przepisu art. 234 pkt 1 k.p.a. zamieszczonego w Dziale VIII - Skargi i wnioski, w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne, skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu.*”; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 10 stycznia 2017 roku, sygn. akt: I SA/Wr 1234/16: „*Treść art. 234 pkt 1 k.p.a. jest jednoznaczna. Powołany przepis stanowi, że w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu. Wskazana regulacja jest konsekwencją uniwersalnego charakteru skargi powszechnej i przyjęcia zasady pierwszeństwa postępowania jurysdykcyjnego przed skargowym.*”; Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Małopolskiego z dnia 25 maja 2015 roku, znak: WN-II.4131.1.14.2015, „*Postępowanie skargowe jest postępowaniem subsydiarnym w stosunku do postępowania*

administracyjnego, co oznacza, że o prowadzeniu postępowania skargowego, jako odrębnego postępowania, możemy mówić jedynie w przypadku, gdy sprawa, której skarga dotyczy, nie jest ani nie może być przedmiotem jurysdykcyjnego postępowania administracyjnego (wówczas skarga powinna być rozpatrywana w ramach tego postępowania przez organ je prowadzący, albo powinna być traktowana jako środek wszczynający takie postępowanie lub zmierzający do zmiany jego wyniku).”).

Otrzymują:

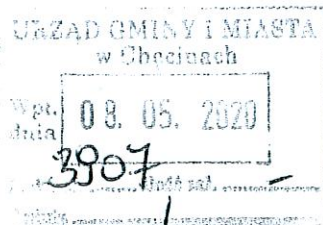
1. Adresat,
2. a/a.

Z up. BURMISTRZA
Bwola
mgr Paweł Broła
Sekretarz Gminy i Miasta

Sporządziła: *AN* Anna Nowaczek

Chęciny, 5 maja 2020 r.

Iwona Janowska-Molenda
ul. Małogoska 27
26-060 Chęciny
tel. 661 717 077

P. A. Nowaczal
Jaworski

**Zakład Gospodarki Komunalnej
w Chęcinach**
ul. Małogoska 13
26-060 Chęciny
e-mail: zgk@checiny.pl

oraz

Pan Robert Jaworski
Burmistrz Gminy i Miasta Chęciny
Pl. 2 Czerwca 4
26-060 Chęciny
e-mail: burmistrzjaworski@checiny.pl

oraz

**Powiatowy Inspektor Nadzoru
Budowlanego w Kielcach**
ul. Wrzosowa 44
25-211 Kielce
e-mail: pinb@powiat.kielce.pl

**ODPOWIEDŹ NA PISMO ZGK W CHĘCINACH Z 03.02.2020, ZNAK: ZGK.7011.130.2020
ODMAWIAJĄCE WYMIANY USZKODZONEJ ZASUWY WODOCIĄGOWEJ
WRAZ ZE SKARGĄ NA ZGK W CHĘCINACH
ORAZ WNIOSEM O KONTROLĘ PRZEZ PINB W KIELCACH STANU
TECHNICZNEGO PRZYŁĄCZA STANOWIĄCEGO WŁASNOŚĆ GMINY CHĘCINY
(CZĘŚĆ SIECI WODOCIĄGOWEJ) I NAKAZANIE GMINIE USUNIĘCIE
NIEPRAWIDŁOWEGO STANU TECHNICZNEGO PRZYŁĄCZA, JAKO CZĘŚCI SIECI
STANOWIĄCEJ BUDOWLĄ (ART. 66 UST. 1 PKT 3 USTAWY PRAWO BUDOWLANE)**

W odpowiedzi na moje pismo z 30 stycznia 2020 r., zwracające się z prośbą o wymianę przez ZGK w Chęcinach uszkodzonej zasuwki wodociągowej przy ul. Małogoskiej na wysokości numeru 27, otrzymałam pismo ZGK z 3 lutego 2020 r., znak: ZGK.7011.130.2020. Poinformowano mnie w nim o uchwale Sądu Najwyższego z 22 czerwca 2017 r., sygn. akt III SZP 2/16 i jej treści, jak też zasugerowano, bym wymieniła zasuwkę na swój koszt. Oświadczam zatem, że treść tej uchwały SN jest mi znana, natomiast najwidoczniej Dyrektor ZGK w Chęcinach Wojciech Ziach nie tylko w ogóle nie zrozumiał tejże uchwały, ale nie zna obowiązujących przepisów prawa regulujących własność przyłączy, obowiązki właściciela przyłączy i posiadacza przyłączy (ZGK).

Pragnę zatem wskazać, że zgodnie z przywołaną w piśmie ZGK uchwałą SN z 22 czerwca 2017 r. przyłączem wodociągowym, w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (zwaną dalej „ustawą o

„zaopatrzeniu”), jest przewód łączący sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług na całej swojej długości (bez względu na granicę nieruchomości). Jak podkreślił SN w uzasadnieniu uchwały przyłącze łączy dwie odrębne całości, tj. sieć wodociągową (instalację zewnętrzną) oraz instalację wewnętrzną w nieruchomości. Z tego też względu SN podniósł, że przyłączem jest cały odcinek od sieci wodociągowej do instalacji wodociągowej w nieruchomości odbiorcy usług, a co za tym idzie cały odcinek przewodu od zaworu za wodomierzem w budynku do sieci wodociągowej. Punktem początkowym przyłącza jest więc koniec istniejącej sieci wodociągowej, „a punktem końcowym wewnątrzna instalacja wodociągowa w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym, który to wodomierz stanowi ostatni (z perspektywy przyłącza i przepisów budowlanych) element „instalacji zimnej wody doprowadzanej z sieci wodociągowej” (§ 113 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 wietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie).”

W przywołanej uchwale SN z 22 czerwca 2017 r. podniesiono także, że uzasadnione jest przyjęcie poglądu wyartykułowanego w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z 8 marca 2006 r., III CZP 105/05, zgodnie z którą „przyłącze jest odrębną rzeczą ruchomą, która wchodzi w skład sieci”. Podłączenie przyłącza do sieci pozwala zerwać z zasadą superficies solo cedit w odniesieniu do całego odcinka przewodu, łączącego konkretną instalację w nieruchomości odbiorcy usług z siecią dostawcy usług – tak uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2006 r., sygn. akt III CZP 105/05 (OSNC 2006 nr 10, poz. 159); uchwała Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 grudnia 1991 r., sygn. akt W 4/91 (OTK 1991/22, s. 236); wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 1995 r., sygn. akt III CZP 169/94 (OSNC 1995 nr 4, poz. 64). W uchwale SN z 22 czerwca 2017 r. wyjaśniono dodatkowo, że połączenie skutkuje zatem powstaniem odrębnej od nieruchomości gruntowej rzeczy ruchomej, o własności której rozstrzyga art. 49 § 2 k.c. Aktualnie obowiązek zapewnienia budowy przyłącza obciąża, stosownie do treści art. 15 ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu, osobę ubiegającą się o przyłączenie do sieci, przy czym przepis ten nie przesądza o własności rzeczy ruchomej (przyłącza). Przepis ten nie ma jednak zastosowania do przyłączy powstałych przed wejściem w życie ustawy o zaopatrzeniu, tak jak ma to miejsce w przypadku wskazanego przeze mnie przyłącza przy ul. Małogoskiej na wysokości numeru 27, wybudowanego na całym odcinku (aż do zaworu za wodomierzem) w latach 60-tych XX wieku.

Jak podkreśla się słusznie w doktrynie prawa art. 49 § 2 k.c. nie obejmuje w ogóle, słusznie zresztą, przypadków wybudowania przez przedsiębiorców przesyłowych urządzeń służących do dostarczania „mediów” inwestorom budownictwa powszechnego (mieszkaniowego i użytkowego), choćby zainstalowanych na gruncie inwestorów. Ustawodawca wychodzi tu z trafnego jurydycznie założenia, że wybudowane przez przedsiębiorców przesyłowych urządzenia, włączone do sieci, stanowią własność tychże przedsiębiorców przesyłowych. „*Nie zachodzi więc tutaj nijaka potrzeba „uwłaszczenia” przedsiębiorców przesyłowych.*” - tak E.Gniewek (w:) Kodeks cywilny. Komentarz, Wyd. 9, 2019, art. 49, nb. 13. W takim bowiem przypadku nie istnieje osoba, która łącznie jest właścicielem urządzeń i poniosła koszty ich budowy, a której mogłoby przysługiwać roszczenie w stosunku do przedsiębiorcy przesyłowego. Szczególnie odnosić się to będzie do urządzeń wybudowanych w czasie obowiązywania ustawy z 17 listopada 1960 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. N r 11, poz. 72, z późn.zm.), a zatem w przypadku wskazanego przeze mnie przyłącza – o czym dalej.

Dodać w tym miejscu należy jeszcze, że sieć wodociągową stanowi zespół urządzeń połączonych w tą sieć – co za tym idzie sieć nie stanowi rzeczy złożonej, ale zespół rzeczy (*universitas rerum*) - tak S. Rudnicki, w: Dmowski, Rudnicki, *Komentarz. Kodeks Cywilny*, 2011, s. 235; tak samo Pietrzykowski, *Kodeks Cywilny. Komentarz*, wyd. 9, Tom I, 2018, art. 49, nb. 5; Osajda, *Kodeks Cywilny. Komentarz*, wyd. 25, 2020, art. 49. Przyłączenie do sieci nie pozbawia urządzeń zasadniczo statusu rzeczy, a co za tym idzie nie powoduje wygaśnięcia własności i innych praw rzeczowych, których przedmiotem jest konkretne urządzenie.

Odnosząc się zatem do kwestii własności przedmiotowego przyłącza wodociągowego przy ul.

Małogoskiej, a tym samym określając podmiot zobowiązany do wymiany uszkodzonej zasuw wodociągowej, przywołać trzeba przepisy prawa regulujące własność tego przyłącza.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 7 ustawy z 17 listopada 1960 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę budowa (rozbudowa, odbudowa) oraz utrzymanie i eksploatacja urządzeń podstawowych i półpodstawowych wodno-kanal. na terenie miast i osiedli należała do zadań i obowiązków rad narodowych tych miast i osiedli. Prezydium rad narodowych mogły zaś wykonywać te zadania i obowiązki za pośrednictwem stworzonych w tym celu jednostek organizacyjnych (miejskich zakładów wodociągowo-kanalizacyjnych itp.). Jeżeli w mieście lub osiedlu istniały takie urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę, to właściciele nowo wznoszonych budynków mieli obowiązek natychmiastowego podłączenia tych budynków do sieci wodno-kanal. biegnącej wzdłuż przyległej ulicy. Właściciele zaś i użytkownicy już zbudowanych domów mieli obowiązek podłączenia ich nieruchomości w ciągu jednego roku od założenia sieci wzdłuż przyległej ulicy, przy czym w razie niewykonania tego obowiązku w powyższym terminie organ gospodarki komunalnej mógł dokonać podłączenia na koszt właściciela i zabezpieczyć wydatkowane środki na nieruchomości z ustawowym prawem pierwszeństwa (art. 14 tej ustawy). Przyłączenie następowało na wniosek i koszt właściciela przyłączanego budynku (§ 4 ust. 1 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z 6 maja 1963 r. w sprawie wytycznych dotyczących warunków korzystania z urządzeń wodociągowych oraz utrzymania ich w stanie zdatnym do użytku (Mon. Pol. Nr 40, poz. 199).

Kwestię własności wykonanego przyłącza regulowały natomiast przepisy obowiązującego wówczas prawa, tj. rozporządzenia Ministra Budownictwa i Gospodarki Komunalnej z 9 października 1956 r. w sprawie instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych (Dz. U. Nr 48, poz. 216; zm.: Dz. U. z 1961 r. Nr 31 poz. 196). Zgodnie z przepisem §15 ust. 1 tego rozporządzenia „połączenie domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem na przestrzeni od zaworu głównego za wodomierzem lub miejscem przeznaczonym na jego umieszczenie do rurociągu ulicznego (...)” było wykonywane przez dostawcę wody, albo pod jego nadzorem przez upranione podmioty czy przedsiębiorstwa. Stosownie natomiast do treści przepisu §15 ust. 2 tego rozporządzenia przyłącza takie, po ich wykonaniu, „stanowią własność dostawcy wody”. Oba przepisy §15 rozporządzenia, które wydane było jako akt wykonawczy do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz.U. 1928 nr 23 poz. 202), zachowały swoją moc obowiązującą również pod rządami ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. Prawo budowlane – podstaw prawna art. 96 ust. 3 tej ustawy. Rozporządzenie to zostało bowiem uchylone tylko częściowo (§ 3 i 4) przez § 149 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 21 lipca 1961 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane budownictwa powszechnego (Dz.U. 1961 nr 38 poz. 196).

Jak podkreślało się w tamtym okresie w doktrynie prawa „*W wypadku zatem, gdy istnieją warunki do prowadzenia do jakiejkolwiek nieruchomości przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych, elektrycznych, gazowych itp. (z wyjątkiem telefonicznych, o których będzie niżej mowa), właściciel bądź nawet użytkownik czy administrator nieruchomości składa wówczas wniosek o doprowadzenie przewodów i o zbudowanie innych potrzebnych urządzeń wodno-kanal., gazowych, elektrycznych, centralnego ogrzewania itp. do właściwego dostawcy wody, gazu, prądu itp., a ten dostawca (zawsze uspołeczniony) ma obowiązek wykonać instalacje podłączeniowe, które stają się zawsze własnością dostawcy i nie stanowią części składowych nieruchomości, przez jakie przebiegają. Wynika to z postanowienia art. 49 k.c., który urządzeń służących do doprowadzenia lub odprowadzenia wody, pary, gazu, prądu elektrycznego oraz innych urządzeń podobnych nie uznaje w takim wypadku za części składowe gruntów lub budynków, na których one zostały wzniesione. Dostawca zaś tych postaci energii czy dostawca wody to w naszym systemie prawnym zawsze obecnie albo organ administracji państwowej albo też inna jednostka gospodarki uspołecznionej*” - tak Władysław Bugajski „Przepisy o zakładaniu na cudzych nieruchomościach urządzeń wodno-kanalizacyjnych, gazociągowych, energetycznych i telekomunikacyjnych, a tzw. służebności ustawowe - Uwagi na tle problematyki granic prawa własności”, *Palestra* 1966, t.10, Nr 11 (107), str. 37.

Przedmiotowe przyłącze przy ul. Małogoskiej na wysokości numeru 27, powstałe w latach 60-tych XX wieku, wykonane zostało w dobie obowiązywania zasady jednolitej własności państwowej, gdy państwo, korzystając z imperium, sytuowało urządzenia techniczne na nieruchomościach. Ani przepis art. 49 § 2 k.c., ani przepis art. 15 ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu, nie zmieniły powstałego wówczas i przysługującego państwu (aktualnie gminie) prawa własności do tegoż przyłącza. Po likwidacji jednolitej własności państwowej zadania państwa w zakresie zaopatrzenia mieszkańców w wodę przejęły gminy, stając się właścicielami dedykowanej do tego infrastruktury. Co za tym idzie jedynym pawnym właścicielem przedmiotowego przyłącza jest Gmina Chęciny, która zobowiązana jest do jego utrzymywania w należyтым stanie technicznym i pełnej sprawności. Dotyczy to również obowiązku wymiany uszkodzonej zasuwy wodociągowej.

Zauważyć dodatkowo wypada, że przysługujące Gminie Chęciny wskazane prawo własności przyłącza wiąże się jednocześnie z posiadaniem tegoż przyłącza, jako uprawnieniem przysługującym właścicielowi.

Stosownie z kolei do treści przepisu art. 5 ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu „Jeżeli umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków nie stanowi inaczej, odbiorca usług odpowiada za zapewnienie niezawodnego działania posiadanych instalacji i przyłączy wodociągowych lub instalacji i przyłączy kanalizacyjnych z urządzeniem pomiarowym łącznie.” W przedstawionym przeze mnie przypadku przyłącza jedynym posiadaczem przyłącza jest Gmina Chęciny, a ja, jako odbiorca usług, nie jestem jego posiadaczem, a tym samym nie odpowiadam za jego stan techniczny i niezawodne działanie. Dodatkowo, na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 3 i 3a ustawy o zaopatrzeniu, umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków, zawarta między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług, ma obowiązek określać prawa i obowiązki stron umowy, jak też warunki usuwania awarii przyłączy wodociągowych lub przyłączy kanalizacyjnych będących w posiadaniu odbiorcy usług. Jednocześnie zauważyć trzeba, iż postanowienia umowne między stronami takiej umowy kształtowane są również przez stosowane bezpośrednio przepisy obowiązującego prawa, tj. regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, który zgodnie z art. 19 ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu jest aktem prawa miejscowego. Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków, określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług.

Znamiennym jest zatem fakt, iż zgodnie z §46 Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków (wprowadzonego uchwałą Nr 347/XLIV/13 Rady Miejskiej w Chęcinach z dnia 22 marca 2013 r.) ZGK w Chęcinach ma obowiązek zapewnić sprawność posiadanych urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostawy wody i odprowadzania ścieków w sposób ciągły i niezawodny, a także zapewnić należyłą jakość dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków. ZGK nie realizuje tych obowiązków.

Mając na względzie wskazane wyżej uwagi, nie mogę spełnić postulatu ZGK i wymienić zasuwy wodociągowej we własnym zakresie, gdyż nie jestem ani posiadaczem przyłącza, ani tym bardziej jego właścicielem. ZGK w Chęcinach odpowiada za sprawność przedmiotowego przyłącza wodociągowego w pełnym zakresie, w tym za sprawność zasuwy wodociągowej, która uległa uszkodzeniu.

Zwracam się zatem ponownie z uprzejmą prośbą o wymianę uszkodzonej zasuwy wodociągowej znajdującej się w Chęcinach przy ulicy Małogoskiej na wysokości posesji nr 27, w celu zapewnienia utrzymania przyłącza i zasuwy w należyтым stanie technicznym.

Ponownie wskazuję, że w chwili obecnej w przypadku awarii sieci wodociągowej wewnątrz budynku mieszkalnego należącego do mnie nie mam możliwości zamknięcia dopływu wody, co grozi poważnymi szkodami materialnymi, a nawet zagrożeniem zdrowia i życia, z uwagi na znajdujące się w piwnicy budynku urządzenia elektryczne, m.in. instalacja c.o. (piec i osprzęt) oraz kilka innych urządzeń agd, które są narażone bezpośrednio na skutki potencjalnej awarii.

Wobec braku odpowiedniej reakcji ze strony ZGK w Chęcinach na moje poprzednie wystąpienie z 30 stycznia 2020 r. **niniejszym składam skargę na ZGK w Chęcinach do Burmistrza Gminy i**

Miasta Chęciny, jako osoby nadzorującej zadania gminy w zakresie gospodarki komunalnej (realizowanych w tym przypadku przez jednostkę organizacyjną gminy, tj. ZGK) oraz zwierzchnika służbowego kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. ZGK w Chęcinach odmawia realizowania ciążących na nim obowiązków wynikających z §46 Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

Dodatkowo, wobec braku odpowiedniej reakcji ze strony ZGK w Chęcinach na moje poprzednie wystąpienie, **niniejszym składam wniosek do PINB dla powiatu kieleckiego o kontrolę stanu technicznego przedmiotowego przyłącza (części sieci wodociągowej), stanowiącego własność gminy, i nakazanie jej usunięcia nieprawidłowego stanu technicznego tego przyłącza, tj. wymianę uszkodzonej zasuwki wodociągowej (art. 66 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo budowlane).** Istnienie nieodpowiedniego stanu technicznego przyłącza powoduje zagrożenie dla mienia, zdrowia i życia ludzi w przypadku wystąpienia awarii instalacji wodnej w moim budynku.

Z poważaniem

Iwona Janowska - Moleuche